

de faae Afgang til at blive Barberer. Jeg vil ved samme Leilighed bemærke, at § 3 siger, at de maae holde Medhjælperere til deres Næringsdrift, men det er ubestemt, om disse Medhjælperere maae udføre de samme Forretninger, som Barbererne selv, uagtet Medhjælpererne ingen Prøve have aflagt. Maae Medhjælpererne det? Thi det burde dog egentlig være bestemt, da det at aarelade og kopsætte anføres som en Deel af den Næring, som Barbererne faae Afgang til at drive ved at vinde Borgerkab. Nu siges der, at de maae bruge Medhjælperere til deres Næringsdrift, det er altsaa til at aarelade og kopsætte efter en Læges Anordning. Jeg vil forøvrigt i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Roeskilde (Rosenørn) yttrede om, at naar Slutningen af § 2 gik bort, saa vilde Følgen deraf blive, at Barbererne ikke fik udelukkende Ret til at barbere, men at Folk, som ikke havde Borgerkab, ogsaa kunde barbere, bemærke, at jeg troer, at han deri feiler (Ja). Jeg mener tværtimod, at, hvis Slutningen gaar ud, saa bliver Virkningen den, at Ingen herefter kan klippe Haar og frisere eller opsætte Knive og Saxe eller falholde Igler, uden at tage Borgerkab, som berettiger ham dertil. Det var en af de Ulemper, som jeg meente, da jeg forrige Gang havde Ordet, vilde følge af Loven, om ogsaa mine Endringsforslag bleve antagne, men som jeg ikke vilde søge at afhjælpe, fordi det ikke kunde skee uden yderligere Forandringer, som jeg frygtede for vilde hindre Lovens Gjennemførelse.

**Indenrigsministeren:** Jeg beder det ærede Thing udfylde, at jeg ikke var tilstede under den første og større Deel af disse Forhandlinger, idet jeg var foranlediget til at være tilstede i det andet Thing. Jeg kan derfor heller ikke gaae ind paa de enkelte her fremsatte Bemærkninger, men jeg maa indskrænke mig til at henvisse til det, jeg yttrede til Anbefaling for Loven i Almindelighed under den foregaaende Behandling, at nemlig Loven gaar ud paa at ordne Forholdet netop i en Mængde tildeels trængende Medborgeres Interesse (Hør!) navnlig i Grimstrenes og i Sørdeleshed i de ledige Svendes Interesse, og at saa gjennemgribende Forandringer, som her ere foreslaaede,

gjøre det mere end sandsynligt, at Loven ikke kommer ud. Dernæst maa jeg bemærke, at man ikke ret vel kan anbringe theoretiske Grundsatninger i deres Reenhed paa Forhold, som paa en vis særegen Maade have ordnet sig og navnlig det Forhold, som ogsaa blev fremhævet af den ærede 9de kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Fenger), at Barbererne tillige hidtil have været Lægehjælperere, og at de, naar Loven bliver saaledes, som den her foreligger, fremdeles vilde vedblive som saadanne. Man kan vel sige, at det er urimeligt, fordi en Mand kan faae Ret til at frisere og barbere, at forlange, at han skal aflægge Prøve paa at kunne kopsætte og aarelade. Det er dog et Factum, at saagodt som alle Barberere vilde lære at aarelade og kopsætte, fordi den hele Næringsdrift er saa indskrænket, at det ligesom er en Nødvendighed for de Paagjældende at forene disse Forretninger med dem, og fordi Befolkningen engang er vant til at henvende sig til dem om Udførelsen af hine Forretninger. Barbererne ere vant til at beskæftige sig dermed, og Barberstuerne er et Sted, hvor Befolkningen er vant til at søge hen, for at faae Sligt udført. Det er ogsaa med Føie bemærket, at der vil findes Angivelse af alle Lægernes Bopæle, som vel ere saa nogenlunde fordeelte omkring i Byen.

Jeg tror ogsaa at det er rigtigt, at i Nødstilfælde bortfalder Dvafsalveris Begrebet (Hør!). Jeg kan ikke forstaae Lovgivningen saaledes, at, naar Nøden ligger for, at da ikke Enhver skulde være beføiet til at række Hjælp. Naar det oplystes, at Omstændighederne vare saaledes, at man virkelig maatte antage, at der er Nød tilstede, saa kan han ikke blive idømt Straf, fordi han da yder Hjælp; dette behøver ikke staae i nogen Lov, det ligger i Forholdets Natur; men det har desuden Analogie af flere Lovbestemmelser for sig. Jeg holder altsaa for, at, naar der til Exempel indbringes et Menneffe med et betydeligt apoplektisk Tilfælde paa en Barberstue, hvor Barberen kan aarelade, og det efter Omstændighederne er sandsynligt, at det gjelder øieblikkelig om at aarelade ham, saa er det et Nødstilfælde, og Barberen kan ikke her efter Loven blive straffet, fordi han i saadant Til-